

щодо їхнього виконання. Діяльність з управління економікою досить багатofакторна й неоднозначна, а тому її неможливо здійснити шляхом розпоряджень на основі влади й підпорядкування. Одна справа – ухвалити рішення щодо приводу призначення пенсії, постановки на облік тих, хто потребує забезпечення житлоплощею й зовсім інша справа – вирішення економічних завдань організації виробництва, розгляд і вирішення проблем подолання монополізму, встановлення цін, нормативів, інших питань організації й регулювання економіки [2, с. 49].

Наявність організаційно-майнового відокремлення, господарського договору є ознакою господарських відносин, що дозволяють відмежувати їх від трудових відносин.

Отже, на нашу думку, господарське право є важливим елементом права в Україні, тому що без господарського, цивільного та інших прав не могло би бути правового суспільства.

Література

1. Господарський кодекс України. Від 16 січня 2003 р. № 436-IV. З подальшими змінами // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2003. – № 18, № 19-20, № 21-22. – Ст. 144.
2. Цивільний кодекс України. Від 16 січня 2003 р. № 435-IV. З подальшими змінами // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2003. – № 40-44. – Ст. 356.

*Денис Вікторович Серeda – студент IV курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Марина Євгенівна Василенко – доцент кафедри
юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного
університету внутрішніх справ, кандидат педагогічних наук, доцент*

ЩОДО РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ГОСПОДАРСЬКИХ СУДІВ У КОНТЕКСТІ СУДОВОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

Сучасні умови реформування, які існують в Україні, дали суттєвий поштовх для вирішення гострих та проблемних питань, шляхом внесення відповідних змін до Конституції України. Перш за все, це стосується особливостей системи судоустрою, оскільки в правовій науці висловлюється багато критичних зауважень щодо функціонування та діяльності судової гілки влади. Крім внесення змін до Конституції України в частині правосуддя, було прийнято нову редакцію Закону «Про судоустрій і статус суддів» [1], яким визначається система судоустрою нашої держави.

Принагідно зауважити, що актуальність дослідження розвитку та становлення України як правової держави, зокрема, створення,

забезпечення та реалізація ефективного захисту прав та свобод людини і громадянина, юридичних осіб, насамперед судового механізму реалізації їх права на правосуддя. А це стосується, перш за все, засобів захисту прав та інтересів суб'єктів господарювання, оскільки їм необхідний такий механізм, який здатний забезпечити юридичний захист суб'єктів господарювання в сучасних умовах. Саме тому, в даному механізмі діяльність господарських судів посідає особливе місце [2, с. 4].

Метою статті є визначення місця та ролі господарських судів в системі судоустрою в контексті реформування судової системи України.

Згідно зі ст. 1 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) судова влада здійснюється незалежними судами, які утворюються відповідно до закону [1]. Що стосується господарських судів, то відповідно до нової редакції Закону, систему господарських судів було дещо змінено, тому є необхідність проаналізувати напрямки такого реформування.

Зміни стосуються головним чином Вищого господарського суду України. Внаслідок реформування місця для Вищого господарського суду в системі господарських судів не залишилося. Ми не погоджуємося з позицією законодавця по цьому питанню, оскільки вважаємо, що система господарських судів не повинна зазнавати таких суттєвих змін, і повинна залишатися відносно сталою, адже в даному випадку після апеляційного суду наступною судовою ланкою, де можна оскаржити рішення, є Верховний Суд України, у складі якого і буде здійснювати свою діяльність Касаційний господарських суд. Що стосується місцевих та апеляційних господарських судів, то на цьому рівні система судоустрою змін не зазнала. Таким чином, внаслідок прийняття нового Закону України «Про судоустрій і статус суддів» з системи ВССУ було виключено ВГСУ.

У свою чергу, відповідно до Закону, у Касаційному господарському суді обов'язково створюються окремі палати для розгляду справ щодо банкрутства, захисту прав інтелектуальної власності, антимонопольного та конкурентного законодавства, корпоративних спорів, корпоративних прав та цінних паперів [1].

Незважаючи на законодавче закріплення таких палат у структурі Касаційного господарського суду, це не є суттєвим нововведенням, оскільки раніше Рішенням зборів суддів ВГСУ для розгляду відповідних категорій справ затверджено спеціалізацію судових палат та суддів ВГСУ. Наразі, в структурі ВГСУ функціонують чотири палати, які, по суті розглядають в порядку касаційного провадження господарські справи.

Таким чином, навіть без законодавчого закріплення відповідних палат ВГСУ Рішенням зборів суддів було створено відповідні судові палати. На нашу думку, наявність таких судових палат на сьогодні дозволяє досить компетентно розглядати відповідні категорії справ судами, які входять до кожної окремо взятої судової палати.

Отже, проаналізувавши здійснені зміни в системі судоустрою після прийняття нового Закону України «Про судоустрій і статус суддів», можна стверджувати, що повнота реалізації базових конституційних засад організації системи судоустрою та потенціалу розпочатих трансформацій системи судоустрою, на нашу думку, залежатиме від вибору процесуально-правових механізмів. На жаль, внаслідок реформування системи судів ВГСУ, який є найвищою ланкою у системі господарських судів повинен припинити своє існування, на зміну якому фактично прийде Касаційний господарський суд, який діятиме в структурі ВСУ. Таке перетворення, на нашу думку, може зробити систему господарських судів в Україні недосконалою. Проте, про результати реформування системи судоустрою, в тому числі й системи господарських судів робити висновки ще зарано.

Література

1. Закон України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 31, ст. 545.
2. Притика, Д. М.. Організаційно-правові засади становлення і діяльності господарських судів України [Текст] : автореферат дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.10 Судоустрій. Прокуратура та адвокатура. / Д. М. Притика. – Х. : Б. в., 2003. – 36 с.

Оксана Володимирівна Хурсенко – студентка III курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Оксана Володимирівна Панасюк** – завідувач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРИСТВ

В існуючій системі суб'єктів господарювання самостійну нішу займають господарські товариства. Ця форма організації бізнесу заснована на колективній власності, має суттєві особливості щодо створення, діяльності та юридичного статусу.

Діяльність господарських товариств регламентується Господарським кодексом України, Цивільним кодексом України, Законом України «Про господарські товариства» від 19 вересня 1991 р., який визначає поняття, види, правила створення і діяльності товариств, а також права і обов'язки їх засновників [2].

Господарськими товариствами Законом України «Про господарські товариства» визнаються підприємства, установи, організації, створені на